

Tercer Misteri de Dolor

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí del Rosari Monumental (muntanya de Montserrat)
Emplaçament Al camí de la Santa Cova, entre el funicular i la Cova
Alçada: 566

Coordenades:

Latitud: 41.59095
Longitud: 1.84131
UTM Est (X): 403427
UTM Nord (Y): 4605010

Classificació

Número de fitxa 08069 - 151
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XX
Any 1901
Autoria de l'element: Anselm Nogués García, Juli M. Fossas Martínez, M. Masnou i Esteva de Manresa
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Monestir de Montserrat, (08199)
Fitxes associades:
[Tercer misteri de Goig](#)
[Quart Misteri de Goig](#)
[Cinquè misteri de Goig](#)
[Primer Misteri de Dolor](#)
[Segon Misteri de Dolor](#)

Descripció

El III Misteri de Dolor és una composició escultòrica inspirada en l'Evangeli de Marc, de marbre blanc de Carrara i bust rodó, que representa el moment en què Jesús, assegut al centre, és coronat amb una diadema d'espines per un soldat i un romà que el flanquegen pel darrere. El monument és envoltat per una sòlida reixa de ferro forjat, amb dues antorxeres, els escuts de Catalunya i Montserrat i una corona reial. La reixa fou col·locada més tard per protegir el monument.

Història

Ofrena dels Terciaris Franciscans dels Frares Menors Caputxins d'Espanya. La benedicció es va celebrar el 22 de setembre de 1907. El Rosari Monumental són un total de quinze conjunts escultòrics de caire religiós repartits entre el torrent de Santa Maria i la Santa Cova. Dotze dels quals són al terme de Collbató i inclouen els tres darrers misteris de Goig, els cinc de Dolor i els cinc de Glòria. Van ser construïts entre 1896 i 1916 per iniciativa del canonge de la catedral de Vic, Jaume Collell, que va difondre la seva proposta a través d'una revista religiosa. Foren finançats amb donacions d'entitats, institucions i particulars. Hi van intervenir diversos arquitectes, escultors i artesans, alguns de prestigi, com Gaudí, Puig i Cadafalch o Llimona, que van atorgar un estil propi a cada un d'aquests grups escultòrics.

Bibliografia

MOLAS I RIFÀ, Jordi (1998), Guia oficial de Montserrat, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

NUET BADIA, Josep i Ramon RIBERA MARINÉ (2010), Monografies. Ruta 5: Collbató-Collbató, Patronat de la Muntanya de Montserrat (Edició en PDF).

SOLIAS, Josep M., Juana María HUÉLAMO i Susana LAUDO (s/d), Inventari del patrimoni cultural del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat. Barcelona, Generalitat de Catalunya, p. 14.

